

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องประสิทธิภาพการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- ๓.๑. รูปแบบการวิจัย
- ๓.๒. ประชากรกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
- ๓.๓. เครื่องมือที่ใช้การวิจัย
- ๓.๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑. รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์” เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed-Method Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณ

๓.๒. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์” ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการจัดเก็บข้อมูล ดังนี้

ก. เชิงปริมาณ

๑. ประชากร (Population) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่ใช้บริการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งมีจำนวน ๑,๒๗๑ คน

๒. กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ดังนี้

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) กลุ่มตัวอย่างได้มาจากผู้ใช้บริการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน ๓๐๔ คน ที่ได้จากสูตรของ Taro Yamane ซึ่งใช้ระดับระดับความคลาดเคลื่อนที่ ๐.๐๕ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย N = จำนวนประชากรทั้งหมด
 e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้
 n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรทั้งหมด ๑,๒๗๑ คน เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้ดังนี้

$$n = \frac{1271}{1 + 1271(0.05)^2}$$

$$n = \frac{1271}{1 + 3.17}$$

$$n = \frac{1271}{4.17}$$

$$n = 304.43$$

เพราะฉะนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ ๓๐๔ คน

วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้หลักการสุ่มแบบแบ่งชั้น ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นสัดส่วน โดยพิจารณาจากจำนวนประชากร เพื่อให้ได้ข้อมูลมีลักษณะกระจาย ให้สัมพันธ์กับสัดส่วนของประชากร โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยใช้ผู้สูงอายุเป็นระดับในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างเป็นสัดส่วน โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละชั้น} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละชั้น}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

จากสูตรจะได้ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นของประชาชนที่มาใช้บริการ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ รวม ๓๐๔ คน

ตารางที่ ๓.๑ แสดงกลุ่มตัวอย่างจำนวนผู้สูงอายุในแต่ละหมู่

หมู่ที่	จำนวนผู้สูงอายุ (รูป/คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งทอง	๑๐๗	๒๖
หมู่ที่ ๒ บ้านเหมืองแร่	๒๐๖	๔๙
หมู่ที่ ๓ บ้านไทรงาม	๑๑๙	๒๘
หมู่ที่ ๔ บ้านเขาแม่แก้ว	๑๖๖	๔๐
หมู่ที่ ๕ บ้านหนองตู่	๑๙๒	๔๖

หมู่ที่	จำนวนผู้สูงอายุ (รูป/คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
หมู่ที่ ๖ บ้านกะเปา	๗๕	๑๘
หมู่ที่ ๗ บ้านรังงาม	๙๐	๒๒
หมู่ที่ ๘ บ้านทรัพย์ย่อย	๕๑	๑๒
หมู่ที่ ๙ บ้านทรัพย์สวรรค์	๕๐	๑๒
หมู่ที่ ๑๐ บ้านปากดง	๔๗	๑๑
หมู่ที่ ๑๑ บ้านสระตายม	๕๑	๑๒
หมู่ที่ ๑๒ บ้านหนองสะเอ้ง	๔๑	๑๐
หมู่ที่ ๑๓ บ้านหนองรก	๓๑	๗
หมู่ที่ ๑๔ บ้านสาบฝน	๔๕	๑๑
จำนวนรวม	๑,๒๗๑	๓๐๔

ข. เชิงคุณภาพ

๓.๒.๒ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมี ๗ ท่าน คือ

๑. พระครูนิคมสุวรรณเขต	เจ้าอาวาสวัดทุ่งทอง
๒. นายมะยม แยมกุล	นายก อบต.ทุ่งทอง
๓. นายไสว พิกุลศรี	รองนายก อบต.ทุ่งทอง
๔. นายเอกรินทร์ พระพิจิตร	หัวหน้าปลัด อบต.ทุ่งทอง
๕. นางบุญธรรม บัวกรม	ประชาชนหมู่ที่ ๖
๖. น.ส.นิภารัตน์ สุขมนัย	ผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน
๗. นางวันเพ็ญ คำดา	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๔

๓.๓. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์” ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล มีรายละเอียดประกอบด้วย

๓.๓.๑ แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์” ผู้วิจัยกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจัดแบบสอบถามออกเป็น ๓ ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ และประสบการณ์ในการใช้บริการ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนในประสิทธิภาพการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ๕ ด้าน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็นดังนี้

๑. ด้านการวางแผน มีคำถามทั้งหมด ๗ ข้อ ได้แก่ข้อที่ ๑-๗
๒. ด้านการจัดองค์การ มีคำถามทั้งหมด ๗ ข้อ ได้แก่ข้อที่ ๘-๑๔
๓. ด้านการบังคับบัญชา มีคำถามทั้งหมด ๗ ข้อ ได้แก่ข้อที่ ๑๕-๒๑
๔. ด้านการประสานงาน มีคำถามทั้งหมด ๗ ข้อ ได้แก่ข้อที่ ๒๒-๒๘
๕. ด้านการควบคุม มีคำถามทั้งหมด ๗ ข้อ ได้แก่ข้อที่ ๒๙-๓๕

รวมทั้งหมด ๓๕ ข้อ

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มีอยู่ ๕ ระดับ ตามหลักของลิเคิร์ท^๑ โดยกำหนดค่าของลำดับคะแนน ดังนี้

- ๕ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้สูงอายุที่ใช้บริการ อยู่ในระดับ มากที่สุด
- ๔ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้สูงอายุที่ใช้บริการ อยู่ในระดับ มาก
- ๓ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้สูงอายุที่ใช้บริการ อยู่ในระดับ ปานกลาง
- ๒ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้สูงอายุที่ใช้บริการ อยู่ในระดับ น้อย
- ๑ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้สูงอายุที่ใช้บริการ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ เป็นการแก้ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open end) ในประสิทธิภาพการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์

๓.๓.๒ แบบสัมภาษณ์

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์” ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง (structured In-depth Interview) ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

๑. เพื่อเป็นแนวทางแก้ปัญหา และอุปสรรค ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์
๒. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์

^๑ ประยูร อาษานาม, รศ.ดร., คู่มือวิจัยทางการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ ๒, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, (ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๑), หน้า ๖๓.

๓.๓.๓ การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างขึ้นมาจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง “ประสิทธิภาพการบริหารจัดการ” โดยกำหนดประเภทเป็นคำถาม ประเภทมาตราวัดประมาณค่า ๕ ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) โดยการกำหนดคำตอบ เป็นข้อความว่า มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย, น้อยที่สุด ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

๑. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการ จากเอกสารและงานวิจัยที่เคยมีผู้ดำเนินการวิจัยไว้

๒. กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย โดยขอคำปรึกษาจาก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๓. ดำเนินการสร้างเครื่องมือ และนำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ ที่ปรึกษานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบเครื่องมือ และปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำ

๔. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอประธาน และกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมา ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน ๕ ท่าน ได้แก่

๑. พระครูสิริศิริรักษ์, ดร. อาจารย์ประจำ หลักสูตรพุทธศาสนมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ ศูนย์บัณฑิตศึกษา วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย

๒. พระครูนิวิฐศีลขันธ, ดร. อาจารย์ประจำ หลักสูตรพุทธศาสนมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ ศูนย์บัณฑิตศึกษา วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย

๓. พระปลัดสมบัติ ฐิติญาโณ, ดร. อาจารย์ประจำ หลักสูตรพุทธศาสนมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ ศูนย์บัณฑิตศึกษา วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔. อ.ดร.อัครเดช พรหมกัลป์ อาจารย์ประจำ หลักสูตรพุทธศาสนมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ ศูนย์บัณฑิตศึกษา วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย

๕. นายเอกนรินทร์ พระพิจิตร หัวหน้าสำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์

เมื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระและโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้และ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item – Objective Congruence Index : IOC) โดยได้ค่า IOC ระหว่าง ๐.๘ – ๑.๐

๕. หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำเครื่องมือที่ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรในองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยร่วม ตำบลห้วยร่วม อำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน ๓๐ ชุด เพื่อหาความเที่ยงตรง (Reliability) โดยใช้สูตร

สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ตามวิธีของ Cronbach^๒ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงตรงรายข้อ และสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงตรงทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๘๖ ซึ่งมีความเชื่อมั่นในระดับดีมาก ซึ่งเหมาะสมแก่การนำไปใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

๖. จัดพิมพ์แบบสอบถาม / แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว นำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการสุ่มแล้ว จึงจัดพิมพ์แบบสอบถาม / สัมภาษณ์ เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อลงพื้นที่เก็บข้อมูลในการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง

๓.๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๓.๔.๑ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

๑. ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากผู้มาปฏิบัติธรรมในพื้นที่

๒. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูล กับผู้ใช้บริการเบียร์ยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๐๔ ชุด และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้อง ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งหมดจำนวน ๓๐๔ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

๓) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

๓.๔.๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๑. ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์

๒. ทำการนัดวัน เวลา และสถานที่กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อสัมภาษณ์ตามที่กำหนดไว้

๓. ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนดนัดไว้ จนครบทุกประเด็น โดยขออนุญาตใช้วิธีการจดบันทึกและการบันทึกเสียงประกอบการสัมภาษณ์

๔. นำข้อมูลดิบที่ได้มารวบรวมเพื่อวิเคราะห์โดยวิธีการที่เหมาะสมและนำเสนอต่อไป

^๒ ประยูร อาษานาม, รศ.ดร., คู่มือวิจัยทางการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ ๒, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, (ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๑), หน้า ๖๓.

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๕.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติ ดังนี้

สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและพรรณนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้คือ การทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD.) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

เกณฑ์ที่ใช้แปลผลข้อคำถามที่ได้จากการประเมินผลมีดังนี้

ช่วงค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
๔.๕๐ – ๕.๐๐	มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ อยู่ในระดับ มากที่สุด
๓.๕๐ – ๔.๔๙	มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ อยู่ในระดับ มาก
๒.๕๐ – ๓.๔๙	มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ อยู่ในระดับ ปานกลาง
๑.๕๐ – ๒.๔๙	มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ อยู่ในระดับ น้อย
๑.๐๐ – ๑.๔๙	มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

๓.๕.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยวิธีการดังนี้

- นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดเสียงและบันทึกเป็นข้อความ
- นำข้อความจากการสัมภาษณ์และการจดบันทึกมาจำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
- วิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาแบบพรรณนา
- สังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอต่อไป